

Írj meg, Istenem

*Írj meg, Istenem,
valami levélben
a tavasszal, ősszel
írj meg valakinek
hová, miért, ne tudd,
ne mondd, ne kérdezd
csak írj a levélben
néhány korty vizet
düllöngő betűkkel
írj a levélben
hosszú és még hosszabb verssorokat
némelyikük
a lap széléig érjen
szótlanul is
szóljanak a szavak*

*Istenem,
akit elképzelvek
ne hagyd magamra
nem vagy látható
de hogyha éjjel
rám zuhan az álom
és semmi való
meg nem fogható
a láthatatlan úrban
még elérnek
az üzenetet hordozó jelek
hullámok hátán
a porzó babokban
őrzik a múltó
s nem múltó életet*

*Istenem,
ha megírnál
ha volnék
talán nem is bánám
hogy nem leszek
vinné a szél
a könnyű port vagy pernyét
s vinne engem is
egy faleveled*

A harang hol van?

Jékely Zoltánnak odaáttra

*A megroskadó templom gerendái
még magasak, még tartják az időt,
a harangkötél, a foszló, sziürke spárge
rálóg a fenti-lenti orgonára
mint egykor a szagos mise előtt
fölül a pulpitására a kántor,
ki fujtat ma, kérdez egy tekergőt*

*és mozdulnak a hangok, a porba
fújnak a sípok, mintba volnának trombiták
az emberek a padokban fölállnak
mondanak, fújnak egy zsoltárt, egy imát,
ki-ki a maga sorsát veti latra
s megáll a rontás nébány pillanatra*

*a falakon a halványuló szentek
és a szentek előtti egyházatyák
mozdulatlanul, változatlan arccal
néznek előre, miként lesz tovább,
tudják-e? nem? megvan? nincsen megírva?
valaki sírna, s nem segít, ha sírna*

*a harang hol van? A nyelve nincs kitépve
a toronyablak zsalugáteres
résein át a hangok és a fények
hozzák, viszik az üzeneteket
add tovább, mondják, ha tűz van, ha tatárhad
közeleg, íme a félrevert harang
tudja és mondja mindig, mit tehetnek*

*a falak állnak, a torony is világít
a bitványság, a rontások felett
Tebenned bízunk eleitől fogva
tudván, ami volt, az mind lehet
valamit várunk, valakire várunk
nem erős várunk, de mindig a várunk,
fogytán bár, itt van a gyülekezet*